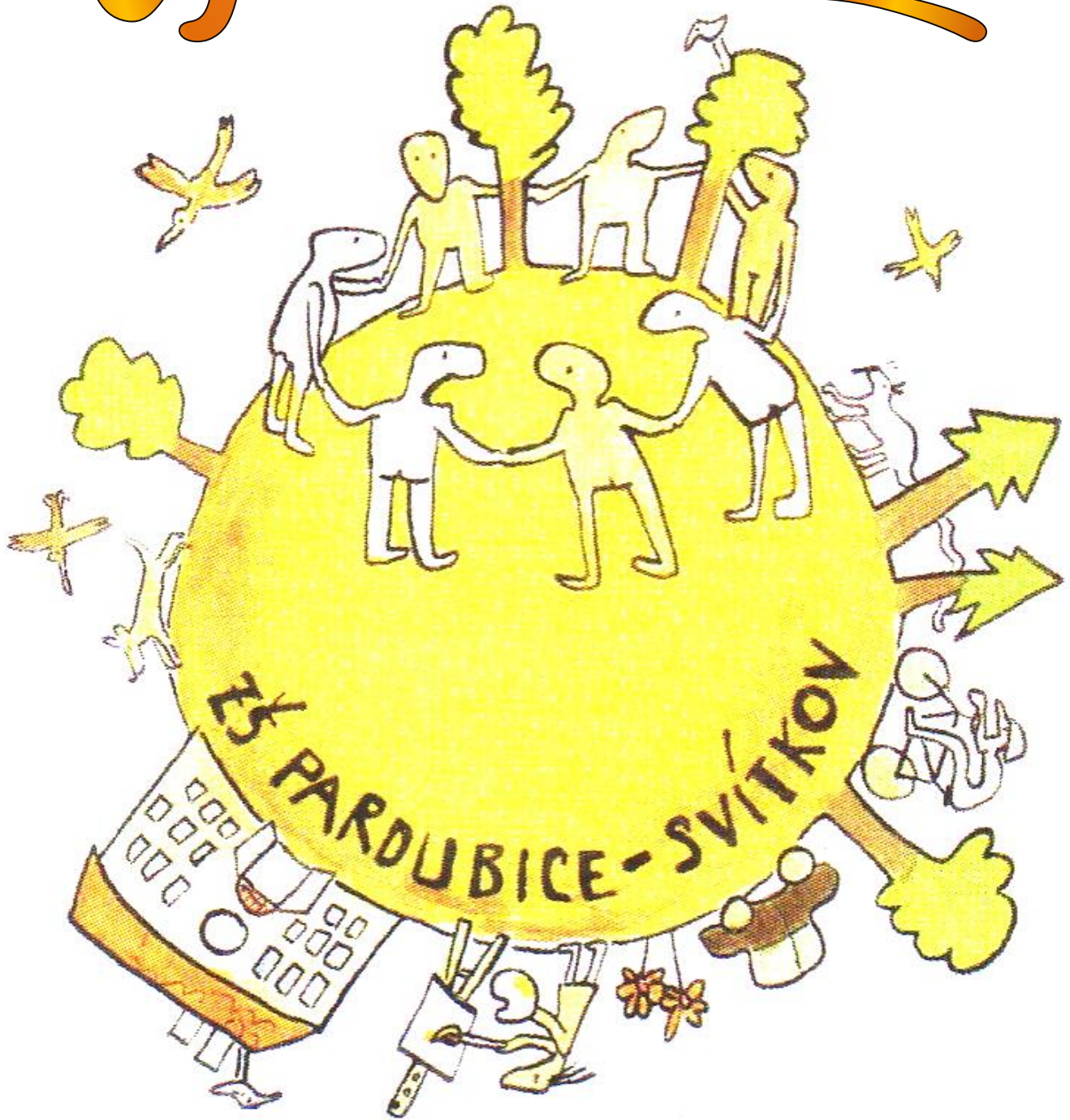


Školní noviny



Říjen 2021

Obsah

Úvod	1
Zprávičky	2
Oucmanice	3 - 5
Dravci	6
Den stromů	7
Sport	8
Školní družina	9
Limeriky	10 - 11
První stupeň	12
Rozhovor	13
Víte, co je ...?	14
Jak to vypadá ...	15 - 16
Kreslíme s básničkami	17 - 18
Četba na pokračování	19
Knihy ve školní knihovně	20
Víte, že ...?	21
Vtipy	22
Pro volnou chvíli	23 - 24



Úvod

První měsíc tohoto školního roku je za námi a vystřídal ho říjen. S říjnem přichází chladné počasí, ale i krásně zbarvené listy do žluta, červena nebo oranžova.

Všichni se zajisté těšíme na podzimní prázdniny, které jsou spojeny s jedním svátkem. A to Den vzniku samostatného československého státu, který se koná 28. října. Tento den letos připadá na čtvrtek.

My vám ale teď přejeme samé úspěchy ve škole a hlavně spoustu krásných zážitků o prázdninách.

Magdalena Vítková



Zprávičky

- 1. 10. ráno skončil sběr papíru
- 4. 10. žáci 6.A odjeli na osobnostní kurz do Oucmanic
- 6. 10. členové sdružení Seiferos nám předvedli ukázky dravců, zájemci z 9. tříd se zúčastnili projektového dne na SŠA Holice a žáci ze 6.B vystřídali v Oucmanicích své spolužáky ze 6.A
- 7. 10. proběhla poslední lekce Finanční gramotnosti s T. Neumannem
- 15. 10. tentokrát se osmáci mohli zúčastnit projektového dne na Gymnáziu a SOŠ v Přelouči
- 19. a 21. 10. děti z 5. tříd navštívily hvězdárnu Arthura Krause v Pardubicích
- 22. 10. proběhlo fotografování dětí z 1. stupně
- 26. 10. se seznámili zájemci z 9. tříd v rámci Technohrátek s výukou na SOU Chvaletice

V říjnu také proběhla nominační kola Logické olympiády.



Oucmanice

Žáci 6. tříd jeli v týdnu od 4. do 8. října do ekocentra v Oucmanicích. My jsme jeli s paní učitelkou Novou a s panem učitelem Kosniovským. Poznávali jsme tam, jak se máme chovat v kolektivu, učili jsme se o přírodě a také jsme vyráběli ptačí budky. V ekocentru měli také různá zvířata - kozy, osla Amose, králíky, morčata, kočku a slepice. Každý den po skončení programu jsme chodili na nedaleké hřiště. Pan učitel pro nás poslední večer přichystal diskotéku a stezku odvahy. Já jsem si to v Oucmanicích moc užila a myslím, že i ostatní.

Nikola Čermáková

Jelikož jsme už šestá třída, jeli jsme na adapt'ák do Oucmanic. A teď vám řeknu, jak to celé probíhalo.

Dojeli jsme na místo, kde jsme měli bydlet, tak jsme si jako první vyndali tašky. Hned jak jsme je vyndali, jsem se šli ubytovat, vybalit a šli jsme na oběd. Po obědě jsme namísto poledního klidu šli na první program. Tam jsme se seznamovali, udělali si cedulky s našimi jmény a abychom se po statku neztratili, museli jsme za pomoci hádanek projít celý statek a odpovědět na otázky. První program utekl rychleji, než jsem si myslela, ale to nevadí. Druhý program byl o tom, že jsme měli spolupracovat, no řeknu vám, že udělat se zavřenýma očima společně čtverec, to byla záležitost, na kterou nikdy nezapomenu. Druhý program taky utekl lusknutím prstu, ale po druhém programu nás už další nečekal. Šli jsme na večeri, na pokoje a spát.

DEN ČÍSLO 2.

Náš druhý den, abych upřímně řekla, mě bavil víc. Začali jsme programem, který se jmenoval "zahrada". No zrovna z tohoto programu jsem nadšená nebyla, ale o to víc jsem se těšila na program další ... proč? Dělali jsme budky pro ptáčky. No nebyly bychom to my, kdybychom tu budku nemuseli trochu předělat. Ale nevadí, dopadla dobře. Samozřejmě pak byl oběd a polední pauza. Po polední pauze nás čekal program, který se stal mým oblíbením. "OCEÁNY" Už jen proto, že vodu miluji. To byl super program, obzvláště když jsme se máchali ve vodě. Večeře a po večeri ... DISKOTÉKA. Samozřejmě nechyběly písničky a svítící náramky (dovezli jsme si je sami), ale pan učitel nám tu diskotéku chtěl trochu ozvláštnit a udělal stezku odvahy. No některé holky ALE I KLUCI! se báli fakt hodně, ale já stezku odvahy fakt šla, nic

hrozného to nebylo. Po stezce odvahy nám pan učitel pustil ploužák a pak už se šlo opravdu spát.

DEN ČÍSLO 3 (Poslední den 😊)

Dobalovali jsme si věci a snesli je dolů. Čekaly mě poslední dva programy, byla jsem smutná, že to uteklo tak rychle, ale něco přijde a zase odejde... No dobře, odskočili jsme od tématu, kde jsem to skončila? Aaaaa už vím, no takže náš předposlední program byl "jezero". Ted' asi nepotěším ty, co nemají rádi matematiku, protože náš předposlední program byl hodně o matematice. Ale nebojte, utekl rychleji, než začal. Poslední program byl o bylinkách, a i když to nezní lákavě, moc jsem si ho užila, ochutnávala jsem různé bylinkové čaje, ke konci jsme si udělali i svůj. Pak jsme už ale museli jet, protože přijela druhá třída. V Oucmanicích se mi moc líbilo a přeji všem, abyste si to užili asi tak dobře jako já 😊

Anežka Nelibová

Už od začátku školního roku jsem se těšila, že pojedeme do Oucmanic.

Ve středu 6. října jsme se sešli před školou, nastoupili jsme i s paní učitelkou Neumannovou a Martincovou do autobusu a vyjeli jsme směrem k Oucmanicím. Asi za hodinu jsme byli na místě. Kluci nám děvčatům pomohli se zavazadly. Všechny dívky jsme byly na jednom pokoji. Po obědě začal uvítací program, ve kterém jsme spolupracovali ve družstvech. Po svačině následoval podobný program. Po večeři jsme zůstali v jídelně a hráli jsme hry s naší paní učitelkou Neumannovou. Večer jsme nemohly usnout, proto jsme si všechny povídaly.

Ve čtvrtek jsme vstávali před sedmou hodinou a šli jsme na snídani. Celý den jsme pobývali venku. Potom následoval program s názvem „Zahrada“. Po svačině byly dílny, ve skupinách jsme vyráběli budky pro ptáčky. Moc nás to bavilo, budky jsme v pátek přivezli do Svítkova. Po obědě byl program, který se mi nejvíc líbil - a to „Oceán“. Dozvěděla jsem se mnoho zajímavostí, například kolik metrů měří velryba. Při posledním čtvrtečním programu jsme si vytvořili lesní bytost. Večer nás čekala diskotéka.

V pátek ráno po snídani jsme poklidili pokoje a do oběda jsme stihli ještě dva programy - „Jezera“ a „Bylinky“. Před obědem jsme se šli podívat na zvířátka, mohli jsme si pohladit králíčky, morčata a kozy. Po obědě jsme jeli zpět do Pardubic.

V Oucmanicích se mi moc líbilo a ráda pojedu znova.

Majda Bořilová 6.B



Dravci



Den stromů

20. 10. je den, kdy stromy mají svůj svátek. Pojd'te se podívat na naši krásnou zahradu, kde se k nebi tyčí velikáni jako duby, jasany nebo javory. K příležitosti Dne stromů děti z družiny vysadily 3 jabloně.



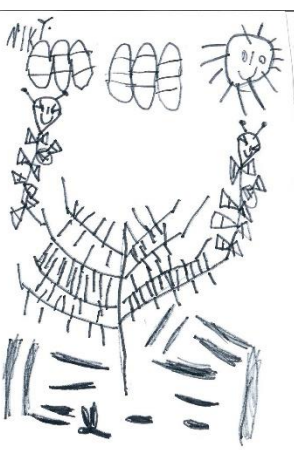
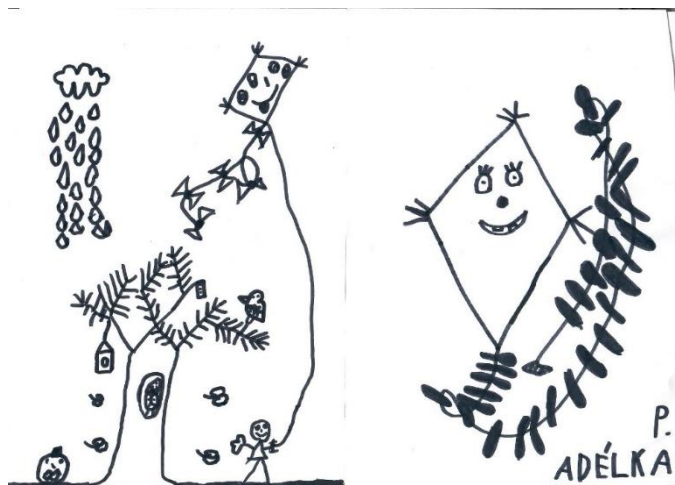
Sport

Lidový běh Vaňka Vaňhy

Děkujeme všem běžcům z řad žáků a rodičů, kteří se zúčastnili lidového běhu. Naše škola v soutěži škol obsadila 5. místo a obdržela hodnotné ceny. Poznáte nás podle zelených dresů od sponzora B&C Trade.



Školní družina



Limeriky

Byla jedna slečna z Pardubic,
o kterých nevěděla skoro nic.
Po Labi tam pluje parník
a peče se tam dobrý perník.
Jsem rád, že jsem z Pardubic.
Ondra Mládek 7. A

Byl jeden pán z Texasu.
Ten stále hleděl na krásu.
Neuměl však pozdraviti,
uměl pouze hezký býti.
Ten pán, frajer, z Texasu.
Babeta Šlingrová 7. A

Byla jedna slečna z Pardubic,
vydala se pěšky do Prčic.
Pochod Praha - Prčice,
nohy bolí velice
tu naši slečnu z Pardubic.
Julie Kubálková 7. A

Byl jeden chlapec z Kodaně,
ten chytil brouka do dlaně.
Brouček křičel: „Nech mě jít,
budeme se dobře mít!
Hodný chlapče z Kodaně.“
Vojta Krejza 7. A

Byl jeden pán z Texasu,
mluvil hodně o lasu.
Lasem rychle švihal sem a tam,
s rukou svou byl lasa pán.
Byl to prostě Texasan!
Pavel Pecina 7. A

Byla jedna slečna z Pardubic,
neměla v hlavě zhola nic.
Šla na školu svítkovskou
za paní ředitelkou Dobruskou.
Byla pak vzdělanou slečnou z
Pardubic.
Martin Korbela 7. A

Byl jeden chlapec z Kodaně
a ten se měl náramně.
Jednou řekl: „Jdu na zmrzku.“
A tu potkal pěknou zrzku.
Ten šťastný chlapec z Kodaně.
Anička Fibichová 7. A

Byl jeden chlapec z Kodaně
a ten hrál na basu oddaně.
Když hrál, okna praskala
a sousedka plakala.
Ten nadaný chlapec z Kodaně.
Bára Kutílková 7. A

Byl jeden pán z Texasu,
nosil kolty nízko u pasu.

Pif, paf, bum...
zabil celý dům!

Ten blázen z Texasu.

Kája Brůnová 7. B

Byl jeden pán z Texasu,
ten chytil mě kolem pasu.

Pak mi velkou pusou dal,
otočil se a šel dál.

Ten pán z Texasu.

Tereza Gruberová 7. B

Byl jeden chlapec z Kodaně,
hraje u nás v obraně.

Za balonem pospíchá,
hodně se i zadýchá.

Fotbal umí náramně.

David Troják 7. B

Byl jeden chlapec z Kodaně,
uviděl za oknem dvě laně.

Vzal si pušku,
špatnou měl mušku.

Ten nešikovný chlapec z
Kodaně.

Lukáš Beran 7. B

Byl jeden pán z Texasu,
měl kalhoty až do pasu.

V Texasu je teplo,
to je ale peklo!

Ten zpocení pán z Texasu.

Bára Zemanová 7. B

Byl jeden pán z Texasu,
nosil kolt nízko u pasu.

Kolt ale tehle ten
byl sežrán teletem!

Což otřásl pánem z Texasu.

Marian Jirout 7. B

Byl jeden pán z Texasu,
kolty nosil u pasu.

Střílel kolem sebe,
trefil jenom nebe.

Marný šerif z Texasu!

Kát'a Hančová 7. B

Byl jeden chlapec z Kodaně,
rád se válel ve vaně.

Jednou voda došla,
tak si koupil čokla.

Dělal mu dobré snídaně.

Matyáš Bičík 7. B

První stupeň



Rozhovor

... s paní učitelkou Novou

Odkud jste se k nám nastěhovala?

„Z Pardubic, ale pár let jsem žila v Praze.“

Proč jste šla zrovna na naši školu?

„Protože jsem skončila rodičovskou dovolenou. A na vaší škole bylo volné místo, tak jsem se rozhodla, že půjdu poprvé učit.“

Kde jste pracovala předtím?

„Pracovala jsem v Praze ve sportovním marketingu.“

Máte doma nějaké zvíře?

„Nemám, ale plánujeme křečka.“

Co nejraději učíte?

„Tělesnou výchovu.“

Co jste chtěla dělat jako malá?

„Kadeřnici.“

Máte nějaké děti a dáte je sem na školu?

„Ano, mám dvě holčičky. Ale do školy chodí v Polabinách, protože tam bydlíme.“

Děkujeme za rozhovor.

Viktorie Pavelková, Magdaléna Bořilová

Víte, co je ...?

ARCHEOLOGIE

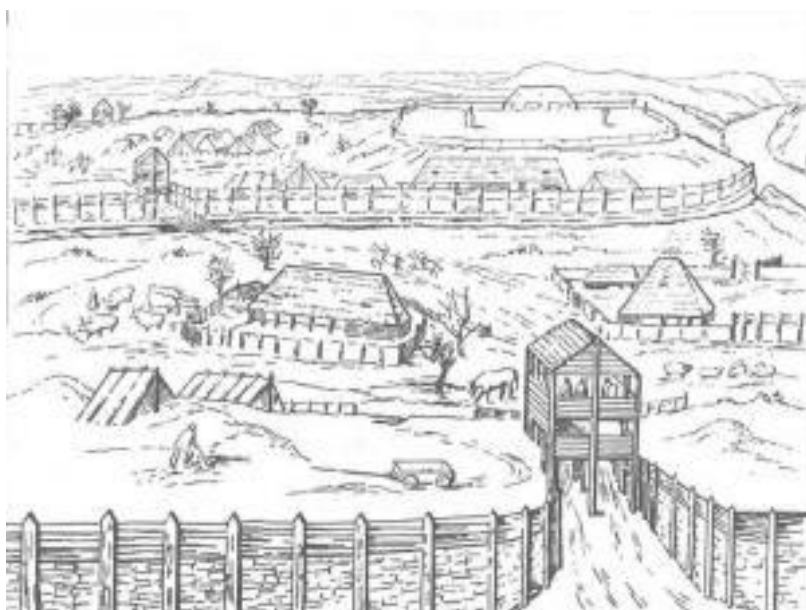
Archeolog je vědec, který objevuje, jakým způsobem kdysi lidé žili.

Kde bydleli, jaké používali nástroje, jak se oblékali, čím se bavili.

Prozkoumává místa, o kterých si myslí, že by tam třeba mohli lidé v minulosti žít. Hrabe v zemi a hledá zbytky osídlení. Když má štěstí, najde třeba zbytky domů, pracovní nářadí, nádobí, ale i oštěpy, meče a nože. Nebo mince, ozdoby a šperky.

V říjnu se každým rokem slaví Mezinárodní den archeologie. Bývá vždy třetí sobota v měsíci a všechna muzea na ten den připravují pro návštěvníky zajímavé programy.

Díky archeologii se ve škole učíme dějepis, abychom se něco dozvěděli o vývoji člověka, době kamenné, bronzové, železné, Keltech, rytířích, panovnících a o všem v historii lidstva.



Adam Hoza

Jak to vypadá ...

... v Bonifantes - 1. část

Asi jste si všimli, že v nabídce zájmových kroužků na naší škole je i Chlapecký sbor Bonifantes.

Já v něm zpívám už osmým rokem. Rád bych vám sbor krátce představil, popsal, jak to v něm chodí - a kluky, které zpívání aspoň trochu baví, pozval, aby si to přišli třeba jen tak zkusit.

Bonifantes je sbor, který se zaměřuje na zpěv vážné hudby. To může působit trochu strašidelně, ale nebojte se. Díky tomu je totiž velmi žádaný jak u nás v republice, tak i ve světě, takže máme možnost při koncertech navštívit jak různá města u nás, tak i státy po celém světě - a to doslova. Sbor už koncertoval nejen v okolních státech, ale i v USA či Japonsku a na jaře bychom měli letět do Izraele. Pokud covid dovolí.

Sbor tvoří tři oddělení - přípravek pro nováčky, přechodový ročník před koncertním sborem a koncertní sbor. V přípravce jsou obvykle kluci od začátku do cca první či druhé třídy, zhruba od třetí třídy pak přecházejí do koncertního sboru. Přípravek funguje i přímo na naší škole a uvítá s radostí každou novou posilu.

Jestli vás zpívání aspoň trochu baví, klidně si to přijd'te zkusit - nebo se jen podívat, jak zkouška vypadá - a rozhodnete se později. Hlavně se nebojte, že třeba nezpíváte moc pěkně - to vůbec nevadí a všechno se postupně naučíte. Když vás to bavit nebude, prostě toho necháte. Pamatuji si, že když jsem byl v první třídě, přišla do družiny paní a ptala se, kdo by si chtěl jít zazpívat. Mně se zrovna chtělo, tak jsem šel. Nevěděl jsem, že jdu do sboru. Ale bavilo mě to, tak jsem zůstal a od té doby jsem Bonifant.

Přípravka na naší škole probíhá jednou týdně - je to dvouhodinová v pondělí od 12:35 do 14:00. Družinové děti paní sbormistryně vyzvedává přímo v družině a po zkoušce je odvede zase zpět. Během pololetí se zpěváčci naučí půlhodinové pásmo dětských písniček (aby je to bavilo) s daným tématem (např. dopravní prostředky, o jídlech, pohádkové postavy) a na konci pololetí pak mají několik koncertů. Mohou vystoupit třeba na nějaké akci na náměstí, zúčastnit se soutěže, zaspívat babičkám a dědečkům v domově důchodců apod. Myslím si, že to je fajn.

Ještě bych měl napsat, že v listopadu bývá jedno víkendové soustředění, které by se mělo brát jako povinné. Kluci se tam seznámí s kamarády z jiných škol, trochu se poznají, zaspívají si všichni společně, zahrají si různé hry a užijí spoustu společné legrace.

Příště napíšu, jak to chodí v koncertním sboru, abyste věděli, co vás čeká, když budete chtít ve sboru zůstat.

Vojtěch Lebeda



Kreslíme s básničkami

Vrtulníky na výletě, Jiří Žáček

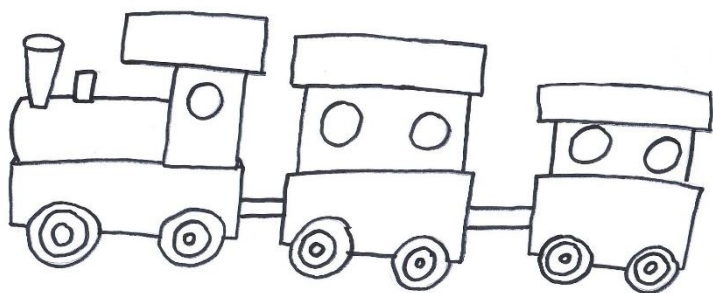
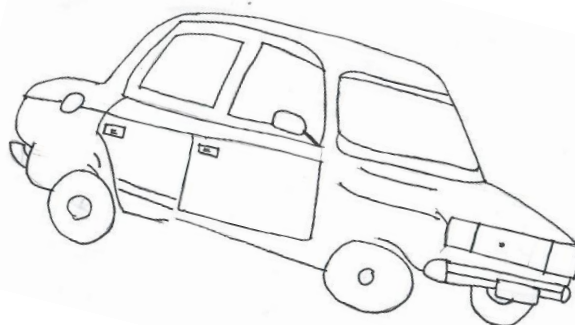
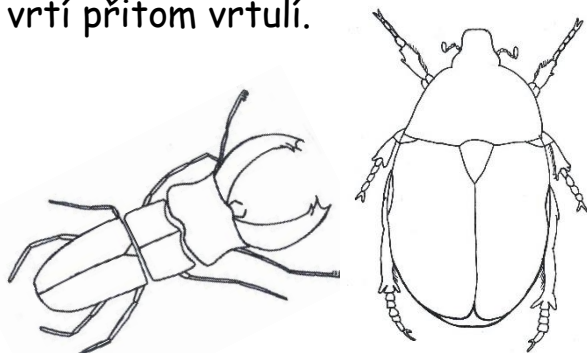
Ilustrace: žáci 3.A, 7.A a 8.A

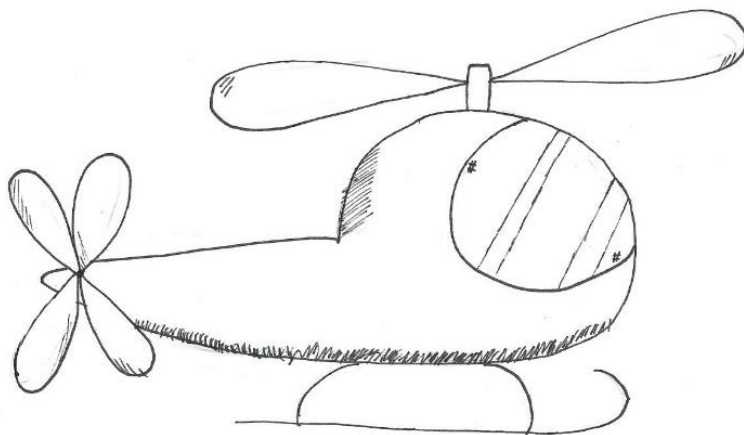
Letí lehce jako vážky,
přenesou se přes překážky.
Letí spolu na výlet,
sláva, nazdar, šťastný let!



A co všechno vidí dole:
města, řeky, lesy, pole,
auta, vlaky, stádo krav,
které bučí na pozdrav.

Pak se snesou na palouku,
říkají si: „Ty můj brouku!“
Když se k sobě přitulí,
vrtí přitom vrtulí.





Četba na pokračování

Matějovy pohádky pro Verču

Ve Sluníčkově v Planetkové ulici, v říjnu o prázdninách, byli Matěj s Verčou doma sami. Jejich rodiče šli do divadla. K večeři si udělali krupicovou kaši, která hlavně Verče moc chutnala. Po jídle se Verča umyla, vyčistila si zuby a podívala se na pohádku.

Po pohádce uložil Matěj Verču do postele. Když chtěl odejít, Verča začala plakat. „Co se stalo?“ zeptal se hned Matěj. „Mně se stýská.“ vysoukala ze sebe mezi vzlyky Verča. „Mát’o, prosím, vyprávěj mi něco.“ žádala Verča. „Tak dobře.“ svolil po chvíli.

Sedl si na židli a začal: „Bylo, nebylo ve Sluníčkově se postavila nová zoologická zahrada, ale nebyla to obyčejná ZOO, byla kouzelná. Když se o ní Verča dozvěděla, rozhodla se tam s kamarády a Matějem jít. Druhý den vyrazili. V ZOO ale nebyly žádné ohrady nebo výběhy, zvířátka si tady chodila, jak chtěla. A nejen to. Zvířátka byla krásně barevná. Také všude rostly květiny, keře a stromy, na kterých bylo třpytivé ovoce. Nejdříve potkali lvy, kteří měli zelené hřívy a jeden z nich Verču povalil na záda a olíznul jí. Dále potkali fialovou žirafu, která popadla Ondru za triko a houpala s ním ze strany na stranu. Také viděli oranžové plameňáky s růžovými zobáky, oranžové zebry s bílými pruhy a modré slony. Matějovi se nejvíce líbili růžoví tygři, kteří mu dali pac. Nakonec si všichni s lachtany zahráli vodní pólo, které dost slušně prohráli, protože je lachtani nepustili k míči.

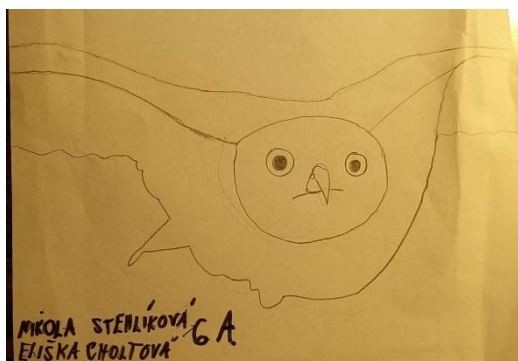
Tak a zazvonil zvonec a pohádky je konec.“ dopověděl Matěj pohádku. „Jé ta byla krásná! A co mi budeš vyprávět příště?“ zeptala se Verča.

Pokračování příště

Magdalena Vítková

Knihy ve školní knihovně

LEŤ, IRIS, LEŤ



Knížka *Leť, Iris, leť* je dojemný příběh o Orlici, která letěla ze Skotska přes Saharu až do Gambie. Někdo si myslel, že to ani nepřežije letět takovou dálku, ona se však nevzdala a zvládla to. Nakonec se spřátelila s Collumem, klukem, se kterým tvořili neuvěřitelně velké přátelství.

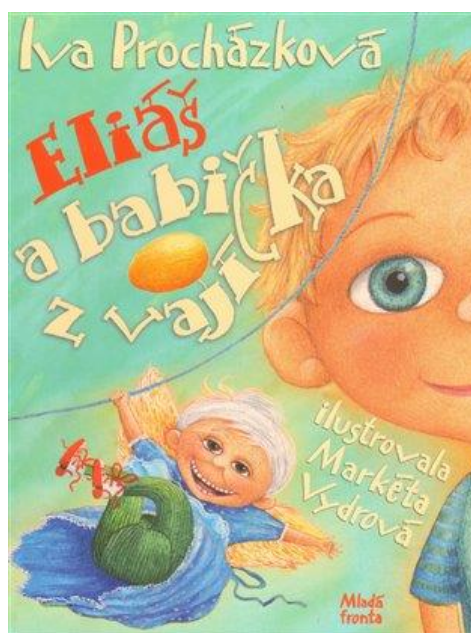
ZAJÍMAVOSTI: Kniha byla přeložena do 21 zemí
Kniha je z anglického originálu *Sky Hawk*.

ELIÁŠ A BABIČKA Z VAJÍČKA

Napsala: Iva Procházková

Ilustrovala: Markéta Vydrová

Eliáš je kluk, který chodí do první třídy a nemá babičku ani dědečka, rodiče na něj nemají čas. Když jednou v parku objeví vajíčko, vezme si ho domů a myslí si, že bude mít alespoň kuře. Z vajíčka se však vylíhne malinká babička. Eliáš zjišťuje, že babička neumí mluvit ani chodit. A tak jí musí všechno učit. Babička pořád říká a ty, a tak ji pojmenuje Aty.



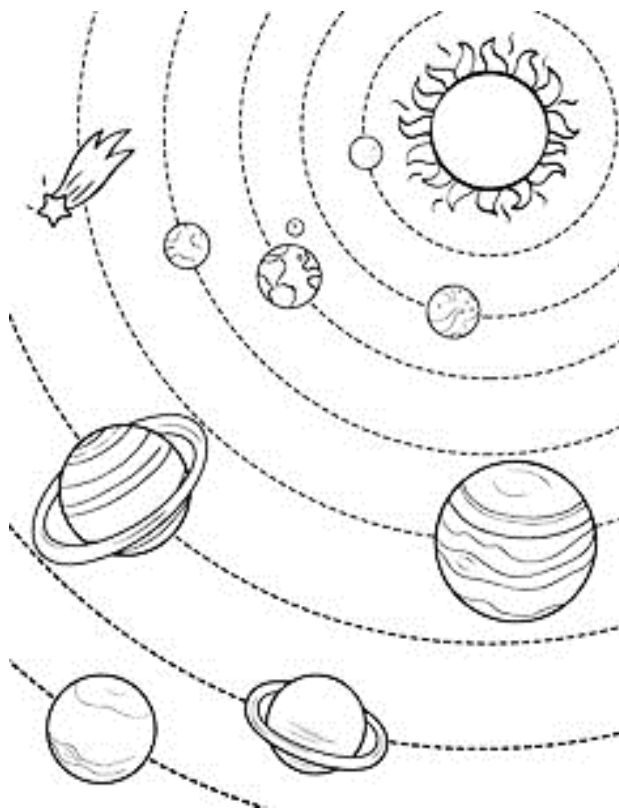
Kouzelná babička přiměje Eliášovy rodiče, aby si na něj udělali alespoň chvilku čas. Malá babička se stane Eliášovou velkou kamarádkou.

Kniha je pro děti od 6 let.

Nikola Čermáková

Víte, že ...?

- ... když se díváš na noční oblohu, díváš se do minulosti?
- ... nevyšší hora v naší Sluneční soustavě se nachází na Marsu?
- ... v naší galaxii je zhruba 400 miliard hvězd?
- ... v pozorovatelném vesmíru můžeme najít až 170 miliard galaxií?
- ... v naší galaxii může být až 500 milionů planet vhodných pro život?
- ... je možné, že existuje nekonečné množství vesmírů?
- ... všichni jsme stvořeni z hvězdného prachu?
- ... celá galaxie je v pohybu?
- ... lžíce hmoty z neutronové hvězdy může vážit až miliardu tun?



Veronika Rozová a Magdalena Vítková

Vtipy

„Paní učitelko, proč se mým zubům říká mléčné?“

„Protože piješ hodně mléka.“

Hurvínek se rozzáří a odtuší: „Takže tat'ulda má pivní zuby.“

„A ovoce jezte se slupkou. Je to mnohem zdravější,“ říká lékař.

„Jaké ovoce máte nejraději?“

„Prosím, pane doktore, kokosové ořechy.“

Co je červené a špatné pro vaše zuby?

Cihla.

Rozhovor u očního lékaře: „Jaké písmeno vám ukazují?“

„Kde jste?“

„Dobrý den, já bych potřeboval hlídacího psa.“

„No, tak tady máme třeba tady toho, za pět tisíc korun.“

„Hm...“

„Copak, zdá se vám to moc?“

„Ne, to ne. Ale když vám dám těch pět tisíc, tak co mi pak bude hlídat?“

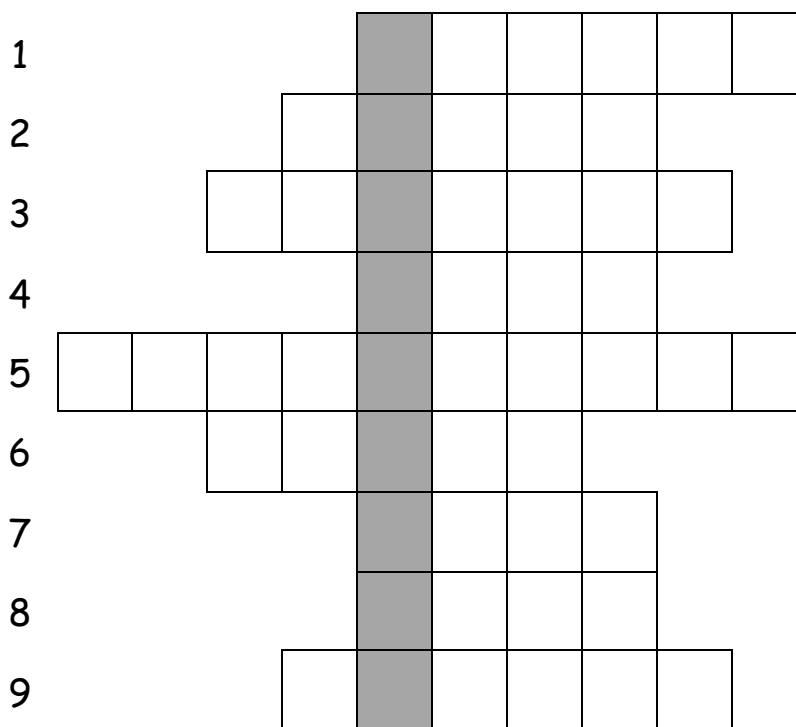
Paní učitelka: „Pepíčku, zase máš domácí úkol celý špatně!“

Pepíček: „Chudák táta, on se s tím tak nadřel.“

Veronika Rozová a Magdalena Vítková

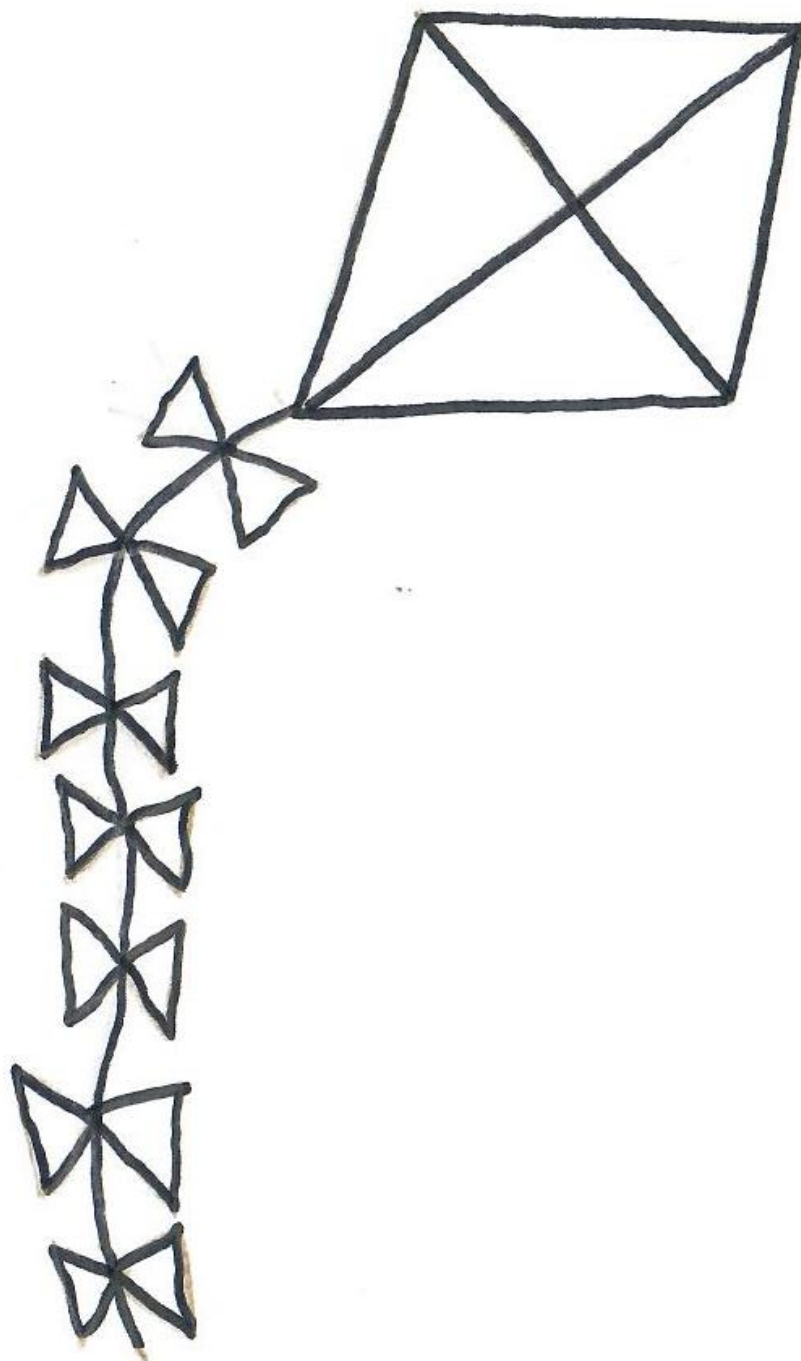
Pro volnou chvíli

Tajenka:



1. pražský most
2. zvíře v Austrálii
3. červená zelenina
4. rostlina, která píchá
5. žlutá kytky
6. anglicky „voda“
7. obydlí Eskymáka
8. končetina
9. sladké ovoce

Tereza Dvořáková, Eliška Choltová, Nikola Jiroutová



Nikola Stehlíková, Karolína Adamíková